

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 669/ 26 grudnia 2021 ISSN 2080-0010

Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

1 Sm 1, 20-22. 24-28

Czytanie z Pierwszej Księgi Samuela: Anna poczęła i po upływie dni urodziła syna, i nazwała go imieniem Samuel, ponieważ mówiła: «Uprosiłam go u Pana». Elkana udał się z całą rodziną, by złożyć Panu doroczną ofiarę i wypełnić swój ślub. Anna zaś nie poszła, lecz oświadczyła swemu mężowi: «Gdy chłopiec będzie odstawiony od piersi, zaprowadzę go, żeby się pokazał przed obliczem Pana i aby tam pozostał na zawsze». Gdy go odstawiła, wzięła go z sobą w drogę, zabierając również trzyletniego cielca, jedną efü mąki i bukłak wina. Przeprowadziła go do domu Pana, do Szilo. Chłopiec był jeszcze mały. Zabili cielca i poprowadzili chłopca przed Helego. Powiedziała ona wówczas: «Pozwól, panie mój! Na twoje życie! To ja jestem ową kobietą, która stała tu przed tobą i modliła się do Pana. o tego chłopca się modliłam, i spełnił Pan prośbę, którą do Niego zносиłam. oto ja oddaję go Panu. Po wszystkie dni, jak długo będzie żył, zostaje oddany Panu». I oddali tam pokłon Panu.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 84 (83), 2-3. 5-6. 9-10

Szczęśliwi, którzy mieszkają w Twym domu

Jak miłe są Twoje przybytki, *
Panie zastępów!
Dusza moja stęskniona pragnie
przedsionków Pańskich, *
serce moje i ciało radośnie wołają do
Boga żywego.

Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu
Twoim, Panie, *
nieustannie wielbiąc Ciebie.
Szczęśliwi, których moc jest w Tobie, *
którzy zachowują ufność w swym sercu.

Panie zastępów, usłysz modlitwę moją, *
nakłoń ucha, Boże Jakuba.
Spójrz, Boże, Tarczo nasza, *
wejrzyj na twarz Twojego pomazańca.

DRUGIE CZYTANIE

1 J 3, 1-2. 21-24

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Jana Apostoła: Najmilsi: Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas ojciec: zostaliśmy nazwani dzie-

ćmi Bożymi, i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego. Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzemy Go takim, jakim jest. Umiłowani, jeśli serce nas nie oskarża, to mamy ufność w Bogu, a o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba. Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał. Kto wypełnia Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a to, że trwa on w nas, poznajemy po duchu, którego nam dał.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Otwórz, Panie, nasze serca, abyśmy uważnie słuchali słów Syna Twojego.

EWANGELIA

Łk 2, 41-52

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jeruzalem na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został młody Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest wśród pątników, uszli dzień drogi i szukali Go między krewnymi i znajomymi. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jeruzalem, szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemu nam to uczyniłeś? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie». Lecz on im odpowiedział: «Czemu Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Po-tem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te sprawy w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce w Bogu i u ludzi.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Święto Świętej Rodziny	2
Ikona Kościoła Domowego.	2
Wiara i rozum	3
Nocna Adoracja Najświętszego Sakramentu w intencji "powstrzymanie aborcji"	4

KOMENTARZ

Bóg stając się człowiekiem wybrał Świętą Rodzinę na miejsce swojego wzrostu i przygotowania do podjęcia zbawczej misji. Jezus większą część życia spędził pośród swoich bliskich. W ten sposób ukazał rodzinę jako miejsce naszego rozwoju i uświęcenia. W rodzinie mamy nauczyć się przebywać w sprawach Bożych, czyli w tym, do czego mnie On powołuje. Pomagają mi w tym inni ludzie, zwłaszcza moi bliscy. To oni uczą mnie miłości, którą jest drogą każdego powołania.

Przyjąć innych ze względu na Boga to zadanie, do którego On nas nie tylko wzywa ale również, do którego nas uzdalnia. Dzięki łasce jesteśmy w stanie przekroczyć naszą niezdolność kochania. Poszukujmy zatem Boga, w drugim człowieku, bo tam pozwala się On odnaleźć.

Ks. Maciej Czapliński

A Słowo stało się ciałem
i zamieszkało wśród nas.
I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę,
jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca,
pełen łaski i prawdy.

J 1,14

Święto Świętej Rodziny

Ikona Świętej Rodziny przedstawia trzy postaci, które łączy wspólne życie: Józef troskliwie obejmuje Maryję prawą ręką, Maryja pokornie spogląda na swojego Syna, a w centrum jest Jezus zasiadający na ręce Maryi.

Kompozycja postaci ułożonych w trójkąt kojarzy się z Osobami Trójcy Świętej i tworzy bryłę Kościoła. Złote nimby nad głowami Jezusa, Maryi i Józefa wskazują na ich świętość - złoto w ikonografii symbolizuje świętość, niezniszczalność, chwałę Bożą i życie w Królestwie Bożym.

Ikona Świętej Rodziny nie ilustruje wydarzenia zbawczego, ale ukazuje wzajemne relacje między Jezusem, Maryją i Józefem - jest symbolem domowego Kościoła czyli wspólnoty rodzinnej oraz Kościoła powszechnego, czyli wspólnoty ludzkiej.

Święty Józef

Najwyższą postacią Ikony jest święty Józef, Głowa i Opiekun Najświętszej Rodziny. Jego postać jest przesunięta w głąb ikony i scala wszystkich. Józef obejmuje Maryję gestem pełnym czułości, miłości i szacunku czego wyrazem jest gest pochylonej głowy. Jego ojcowski autorytet jest konsekwencją zaufania Boga i przyjęcia Maryi ze zrozumieniem Jej sytuacji Matki, która poczęła z Ducha Świętego, bez udziału męża. Moglibyśmy oczekiwać, że kolor płaszcza Józefa będzie brązowy, oznaczający służebność, ale na ikonie płaszcz jest w odcieniu pomarańczowym, co w sztuce świeckiej oznacza kreatywność i stabilność. Józef utrzymuje Rodzinę z pracy rąk własnych, troszczy się o sprawy materialne Rodziny, bo taki jest obowiązek męża i ojca. Pod płaszczem widać tunikę Józefa w kolorze niebieskim, oznaczającym niebo, czyli rzeczywistość duchową jakby autor Ikony chciał zobaczyć w Józefie autorytet Boga Ojca... Józef jest Żywicielem, Obrońcą, Opiekunem Chrystusa, symbolem ojca, który pomaga dziecku wzrastać w wierze po to, aby jako dorosła osoba pełniła wolę Pana Boga.

Ikona Świętej Rodziny

Na dole ikony widać ułożone blisko siebie dłonie Jezusa, Maryi i Józefa. Takie ułożenie wskazuje zarówno bliskość jak i dystans, bo każda z Osób ma swoje własne powołanie. Najniżej położona jest dłoń Józefa, na którego sprawiedliwości, czystości, roztropności, męstwie, posłuszeństwie i wierności spoczywa bezpieczeństwo Świętej Rodziny - jak na fundamencie wiary Abrahama spoczywa Kościół. Maryja łączy swoją dłoń z Józefem powierzając się Jemu jako Strażnikowi swojego Dziewictwa. Dłonie Maryi i Józefa łączy, gestem nałożenia rąk, dziecięca dłoń Jezusa. Ten gest przypomina kapłana, który błogosławi małżeństwo.

Piękna i głęboka jest symbolika ikony Świętej Rodziny. Ikona Świętej Rodziny jest znakiem wspólnoty Domowego Kościoła, gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie.

Elżbieta Wrotek

Ikona Kościoła Domowego.

Niedziela Świętej Rodziny jest patronalnym świętem Kościoła Domowego, a jego szczególnym znakiem jest ikona Świętej Rodziny. Została ona ofiarowana Ruchowi Domowy Kościół w 1988 r. podczas Międzynarodowego Kongresu „Equipes Notre Dame”, który odbywał się w Lourdes we Francji. W latach 70. namalowała ją w Jerozolimie siostra zakonna na prośbę Marii i Ludwika d’Amonville - odpowiedzialnych wówczas za Ruch Equipes Notre Dame. Ikona ta to obraz miłości Chrystusa do Kościoła, której uosobieniem starają się być małżonkowie z Domowego Kościoła.

Komunia osób

Ikona przedstawia Świętą Rodzinę jako Kościół Domowy, który symbolizuje zjednoczenie, komuniję Świętych Osób. To zjednoczenie ma się także dokonywać w każdej wspólnotce rodzinnej. „Ikony są do czytania, do wpatrywania. I ikona Świętej Rodziny jest po to, żeby się w nią szczególnie wczytywali małżonkowie i rodzice. Obraz ten wyraża zjednoczenie, miłość, życie małżeństwa i rodziny chrześcijańskiej, która wpatruje się w niego w swoim dążeniu do tworzenia Kościoła Domowego. W centrum życia małżonków powinien być obecny Pan Jezus, tak jak na tej ikonie” - wyja

śnia jej przesłanie ks. Dariusz Orłowski, diecezjalny duszpasterz rodzin. Na obrazie św. Józef przygarnia Maryję, a podanymi sobie rękoma oboje trzymają i obejmują Chrystusa. Te trzy złączone dłonie wyrażają jedność Chrystusa z parą małżeńską złączoną przysięgą małżeńską. Wyrażają one jednocześnie drogę i zadania małżonków chrześcijańskich: każde z nich z osobna i oboje razem powinni trzymać się Chrystusa.

Małżeństwa należące do Ruchu Domowy Kościół wierzą, że łaska Boża udzielona im w czasie sakramentu małżeństwa nie jest jednorazową szczepionką, która ma im zapewnić odporność na życiowe problemy.

Raczej jest nieustającą i zbawienną obecnością Boga w codziennym życiu. Tak jak Jezus był obecny w życiu Maryi i Józefa i przemienił ich życie w komuniję, wspólnotę osób.

Przymierze

Ważnym elementem spajającym całość ikony jest łuk widniejący nad głowami Maryi i Józefa. „Łuk mój kładę na obłoki, aby był znakiem przymierza między Mną a ziemią” - mówi Bóg (Rdz 9,13). W ikonografii, w sztuce łuk często oznacza obecność Bożą - przymierze Boga z ludźmi.

Ciąg dalszy Encykliki Jana Pawła II *Fides et ratio* (Wiara i rozum) z 1998 r. Papież wskazuje na relacje między wiarą a rozumem z punktu widzenia Kościoła i podkreśla, że nie muszą one się wzajemnie zwalczać, ale uzupełniać.

III. INTELLEGO UT CREDAM

Na drodze poszukiwania prawdy

25. «Wszyscy ludzie pragną wiedzieć»²³, a właściwym przedmiotem tego pragnienia jest prawda. Nawet w życiu codziennym obserwujemy, jak bardzo każdy człowiek stara się poznać obiektywny stan rzeczy, nie zadowolając się informacjami z drugiej ręki. **Człowiek to jedyna istota w całym widzialnym świecie stworzonym, która nie tylko zdolna jest wiedzieć, ale także zdaje sobie sprawę z tego, że wie**, i dlatego pragnie poznać istotną prawdę tego, co postrzega. Nikomu nie może być naprawdę obojętne, czy jego wiedza jest prawdziwa. Jeśli człowiek odkryje, że jest fałszywa, odrzuca ją; jeśli natomiast może się upewnić o jej prawdziwości,

doznaje satysfakcji. O tym właśnie mówi św. Augustyn: «Wielu spotkałem takich ludzi, którzy chcieliby oszukiwać, ale takiego, który by chciał być oszukiwany, nie spotkałem»²⁴. Słusznie uważa się, że **człowiek osiągnął wiek dojrzały, jeśli potrafi o własnych siłach odróżnić prawdę od fałszu i wyrobić sobie własny osąd o obiektywnym stanie rzeczy**. Tu właśnie znajduje się motywacja wielorakich poszukiwań, zwłaszcza w dziedzinie nauk przyrodniczych, które w ostatnich stuleciach przyniosły tak znaczne rezultaty, przyczyniając się do autentycznego postępu całej ludzkości.

Poszukiwania nie mniej ważne niż w sferze teoretycznej prowadzone są także w sferze praktycznej: mam na myśli poszukiwanie prawdy odnoszącej się do dobra, które należy spełnić. Podejmując bowiem działanie etycz-

ne i postępując zgodnie ze swoją wolną i prawidłowo ukształtowaną wolą, człowiek wchodzi na drogę wiodącą do szczęścia i dąży do doskonałości. Także w tym przypadku jego celem jest prawda. To przekonanie wyraziłem w Encyklice *Veritatis splendor*: «Nie istnieje moralność bez wolności. (...) Jeśli istnieje prawo do poszukiwania prawdy na własnej drodze, to bardziej podstawowy w stosunku do niego jest ciężący na każdym człowieku poważny **obowiązek moralny szukania prawdy i trwania przy niej, gdy się ją odnajdzie**»²⁵.

Jest zatem konieczne, aby wartości, które człowiek wybiera i do których dąży swoim życiem, były prawdziwe, ponieważ tylko dzięki prawdziwym wartościom może stawać się lepszy, rozwijając w pełni swoją naturę.

*Cd. w następnym numerze Klimatów
Fragmenty Encykliki JP II Fides et ratio*

▶ Łuk łączący i jednoczący Maryję i Józefa, całą Świętą Rodzinę, mówi nam o Bożym przymierzu z rodziną, z małżonkami. Może on, jak i cała ikona, symbolizować miłość Boga do swego ludu, która już w Starym Testamencie była zobrazowana przez miłość małżeńską. Ikona ta mówi: „Bóg jest miłością. (...) Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas...” (por. 1 J 4,7-18). O takiej wymowie może świadczyć fakt, że środek koła, którego fragmentem jest ten łuk, znajduje się w miejscu zetknięcia, przytulenia Maryi i Józefa.

„Domowy Kościół - wyjaśniają Lidia i Ryszard Tężycki, diecezjalna para Domowego Kościoła - jest ruchem rodzinnym, mającym na celu pogłębianie duchowości małżeńskiej. Jego członkowie dążą do bliższego poznania Boga, zachowując jedność małżeńską i rodzinną. Ruch pragnie pomóc małżonkom trwającym w sakramentalnym związku w budowaniu między nimi prawdziwej jedności małżeńskiej, która stwarza najlepsze warunki do dobrego wychowania dzieci w duchu chrześcijańskim”.

To serdeczne objęcie i łączące się dłonie mają nam przypominać o tym, że swymi czynami obejmujemy drugiego człowieka, że nie żyjemy sami. Rodzina w łuku Miłości Bożej, w przymierzu z Bogiem przypomina o szczególnym czasie uaktualnienia przymierza Boga z rodziną, a takim czasem jest przede wszystkim czas modlitwy rodzinnej.

Uczniowie Chrystusa

W kolorystyce ikony dominują dwie barwy: żółta i złota. Wiązą się one ze światłością. Złocisty łuk wyobraża światło Boże, którym kierowali się Maryja z Józefem w swoim życiu i którym należy kierować się w życiu małżeńskim i rodzinnym. Żółty kolor jest zawsze znakiem słońca i światła. Tym światłem mają być sami małżonkowie jako uczniowie Chrystusa: „Wy jesteście światłem świata. (...) Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu.

Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwaliли Ojca waszego, który jest w niebie” - mówi Chrystus (por. Mt 5,14-16).

„Dostrzeganie Boga w naszym życiu nie jest umiejętnością daną tylko nielicznym, lecz wymaga świadomego wysiłku woli i pracy nad sobą - uważają Lidia i Ryszard Tężycki. - Podobnie też jedność w małżeństwie i rodzinie nie jest jednorazowo zdobytą nagrodą, lecz wymaga mozolnego trudu i systematycznej pracy obojga małżonków”. Aby móc być uczniami Chrystusa, należy najpierw samemu dbać o własną formację. Budowaniu więzi między małżonkami i budowaniu osobistej relacji z Chrystusem służą w Ruchu Domowego Kościoła tzw. zobowiązania. Należą do nich: codzienna modlitwa osobista, czytanie słowa Bożego, codzienna modlitwa małżeńska i rodzinna, comiesięczny dialog małżeński, systematyczna praca nad sobą oraz uczestnictwo (wspólnie przez oboje małżonków) w rekolekcjach formacyjnych pogłębiających duchowość małżeńską i rodzinną.

Wspólne wyciągnięcie rąk ku Chrystusowi, złączenie się z Nim oraz Jego błogosławieństwo i oparcie Jego ręki na dłoniach małżonków przypomina o modlitwie małżeńskiej i dialogu małżeńskim. „Dialog małżeński to miejsce, gdzie z miłością obejmujemy sprawę drugiego człowieka, szczególnie tego najbliższego - współmałżonka i myślimy, jak zjednoczyć się bardziej, by być bliżej Boga i siebie, by móc Go razem nieść innym, tym, z którymi dzielimy się naszymi osiągnięciami i trudnościami na spotkaniach kręgu” - wyjaśnia Lidia Tężycka.

Droga do Boga

Ikona ta zawiera wiele symboli i znaczeń. Przez to bogactwo może więc w różny sposób do nas przemawiać. Na pewno wzywa: „Przygarnijcie siebie nawzajem, bo i Chrystus przygarnął was - ku chwale Boga” (Rz 15,7).

„Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5,48). Temu służyć ma właśnie Ruch Domowy Kościół. Jest on małżeńsko-rodzinnym ruchem świeckich w Kościele. Łączy w sobie charyzmaty dwóch ruchów: Ruchu Światło-Życie i międzynarodowego ruchu małżeństw katolickich *Equipes Notre Dame* (Grupy Matki Bożej), który powstał we Francji w 1938 r.

Dorobek i doświadczenia obu tych ruchów, jak również nauka Soboru Watykańskiego II o małżeństwie i rodzinie zainspirowały ks. Franciszka Blachnickiego - twórcę Ruchu Światło-Życie do pracy z rodzinami i do utworzenia (1973 r.) ruchu wspólnoty rodzinnej, który ostatecznie (1978 r.) nazwał Ruchem Domowy Kościół. W rozwoju Domowego Kościoła ściśle współdziałała z Założycielem s. Jadviga Skudro RSCJ.

„Małżeństwa RDK chcą upowszechniać duchowość małżeńską, czyli wspólną dla małżonków drogę do Boga. Chcą służyć innym małżeństwom na drodze pogłębiania ich chrześcijańskiej dojrzałości. Chcą pomagać rodzinom zagrożonym rozbitiem i chronić małżonków od życia obok siebie” - czytamy na stronie internetowej Ruchu Domowy Kościół naszej diecezji

„Myślę, że obecnie można zauważyć pewne symptomy zaniku znajomości tożsamości rodziny, znajomości tego, czym rodzina jest, czym jest małżeństwo. Świadczą o tym choćby takie zjawiska, jak np.: wolne związki, rozwody, zmniejszająca się liczba ślubów, opóźnianie momentu wstępowania w związek małżeński mimo mieszkania razem, związki partnerskie osób tej samej płci - mówi ks. Orłowski. - W tę ikonę należy się wczytywać właśnie po to, by odkrywać tożsamość rodziny. Jest ona bowiem dowodem na prawdziwość słów Soboru Watykańskiego II, który nazwał rodzinę głęboką wspólnotą życia i miłości. Czytanie tej ikony, mam nadzieję, pomoże w odkrywaniu tożsamości rodziny, o co woła Papież słowami: «Rodzino, stań się tym, czym jesteś»”.

*Barbara Dziadura
Niedziela zielonogórsko-gorzowska 52/2004*

Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa – 26 grudnia 2021 r.

- Dzisiaj obchodzimy Święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa, Koronka do Miłosierdzia Bożego zostanie odprawiona o godz. 17.00., a po niej będziemy modlić się za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
- Tradycyjnie w naszym kościele, w ostatnim dniu roku, sprawowana jest Msza św. za zmarłych z naszej parafii, jak również wszystkich pochowanych na cmentarzu wilanowskim w ostatnim roku. Imiona zmarłych prosimy zgłaszać w zakrystii. Msza św. na zakończenie roku kalendarzowego zostanie odprawiona o godz. 18.00., a bezpośrednio po niej zostanie odprawione nabożeństwo dziękczynno-blagalne.
- Piąta, Nocna Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy, w intencji "powstrzymanie aborcji" odbędzie się z piątku, 31 grudnia na sobotę, 1 stycznia. Adoracja rozpocznie się o godz. 19.00., a zakończy o godz. 7.00. Serdecznie zapraszamy parafian do modlitwy, w dogodnej dla siebie porze. Więcej informacji można znaleźć na stronie internetowej naszej parafii i facebooku.
- Z uwagi na to, że pierwsza sobota w styczniu, przypada w Nowy Rok, nie będzie prowadzone w naszym kościele wspólnotowe nabożeństwo wynagradzające. Prosimy o indywidualne odprawienie tego nabożeństwa.
- W sobotę, 1 stycznia, przeżywać będziemy Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki. Msze św. będą sprawowane: o godz. 8.30, 10.00, 11.30, 13.00. i 18.00. Nie będzie nabożeństwa o godz. 17.00. i Mszy św. o godz. 7.00 i 20.00. W tym dniu przeżywać będziemy Światowy Dzień Modlitw o Pokój. W Nowy Rok za pobożne odśpiewanie Hymnu do Ducha Świętego możemy zyskać odpust zupełny, wypełniając zwykle warunki odpustu.
- Serdecznie dziękujemy wszystkim parafianom i gościom, którzy w czasie Adwentu i świąt Bożego Narodzenia korzystali z posługi duszpasterskiej w naszym kościele, za liczny udział w oratoriach i sakramencie pojednania. Szczególne podziękowania kierujemy do s. Jakubiny, p. Marii Zmyli, p. Stanisława Podgórskiego, p. Michała Pyrki, p. Krzysztofa Walczaka, p. Dariusza Bryła, p. Stanisława Gawrysia, p. Romana Kwasiaka, którzy w tym roku przygotowali szopkę betlejemską w naszej świątyni
- Wszystkim, obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
- W Uroczystość Objawienia Pańskiego kładę i kadziło będą rozprawdzać ministranci przed kościołem, po każdej Mszy św. Ofiary składane przy tej okazji są przeznaczone na fundusz ministrancki.

Drodzy Czytelnicy "Klimatów św. Anny",

W nadchodzącym Nowym Roku 2022 życzymy Wam rozpoznawania i wypełniania Bożych planów, ufania w Boże rozwiązania i wierności w małych rzeczach, które składają się na nasze życie.

Szczęśliwego Nowego Roku życzy Redakcja.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis-

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

12.12.2021 - 9.01.2021

Módlmy się
o pokój na naszych granicach
i w kraju oraz za rządzących,
aby na modlitwie szukali
pomocy w podejmowaniu
mądrych i dobrych decyzji.